

תלמוד בבלי מסכת סוטה יג.

יוסף זכה וכו': מאי שנא מעיקרא דכתיב
[בראשית נ'] ויעל יוסף לקבור את אביו
ויעלו אתו כל עבדי פרעה וגו' והדר
[בראשית נ'] וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו
ומאי שנא לבסוף דכתיב [בראשית נ'] וישב
יוסף מצרימה הוא ואחיו והדר וכל העולים
אתו לקבור את אביו א"ר יוחנן בתחילה עד
שלא ראו בכבודן של ישראל לא נהגו בהן
כבוד ולבסוף שראו בכבודן נהגו בהן כבוד
דכתיב [בראשית נ] ויבאו עד גורן האטד וכי
גורן יש לו לאטד א"ר אבהו מלמד שהקיפואו
כתרים לארוננו של יעקב כגורן זה שמקיפים
לו אטד שבאו בני עשו ובני ישמעאל ובני
קטורה תנא כולם למלחמה באו כיון שראו
כתרו של יוסף תלוי בארוננו של יעקב נטלו
כולן כתריהן ותלאום בארוננו של יעקב תנא
שלשים וששה כתרים נתלו בארוננו של יעקב
[בראשית נ'] ויספדו שם מספד גדול וכבד
מאד תנא אפילו סוסים ואפילו חמורים
(מאילו מאילו):

*יג.

מלמד שהקיפואו כתררים לארוננו של יעקב
וכו'. וקשה למלחמה קאתו והדרו שמים
כתריהם בארוננו ועוד מי איכא כתר מלוכה
במלחמה כי אין מלך יוצא למלחמה עם כתר
אלא עם סוס מיוחד וסמלים אבל לא עם
הכתר שיש לו מקום מסויים בנמוסי מלוכה
ובמלחמה לא רק שלא יגן עליו כמו קסדא
אלא גם יפריע לו בקרב. אלא יש לומר שלא
ממש למלחמה הלכו אלא לעכב כדרך אומות
העולם הכל מה שקשור לישראל בגשמי וגם
ברוחני בלי להתבונן אף שלפעמים בסוף
מודים בהתחלה מתנגדים בלי להכיר [וכן
נאמר אפילו בעשו עצמו שהגיע בסוף לעכב
על מערת המכפלה } פרקי דרבי אליעזר פרק
ל"ח { שבא לחרר ריב כי ידע שאין בידו
למנוע] ובאו להראות גדולתם ובאו עם
כתריהם ועם חייליהם שיהיה מה שיהיה
תניחו הדבר ואל תעשו ובאו למנוע סתם ולא
להלחם בכל מחיר וכמו בני עשו ביציאת

מצרים אל תעבור בי פן בחרב אצא לקראתך.
ולמה הניחום סביב ארונו משום שראו את
יוסף וכתב בעיון יעקב שהכירו את יוסף
ששבר להם את הבר בשבע שנות הרעב. ויש
להבין זה שכשראו את יוסף המוכר להם
מחיה לא ידעו דבן יעקב הוא רק ידעו
שהחיים ומכרם בזול ושלחם למחיה ואז לא
היו תמונות ידועות של מלכים והשרים
ידועים לעם ועכשיו שראוהו הכירו שהוא בן
יעקב והכירו שאף שהיה מחלוקת כה גדולה
לא שמר להם יוסף קינא ושנאה ובלי מלחמה
היה הורגם במניעת קניה והוא בשער זול
מכר להם להחיותם ומאידך היתה להם הכרת
טובה וגדולה מזה כולם אז ידעו בגדולת יעקב
ובניו ושפע אדיר וכח עליון שעמם אלא
חשבו שישראל משיגים השגות האלה רק
לעצמם עכשיו הבינו שהכל הוא בשביל כל
העולם כולו שכל העולם מתברך בשביל
ישראל וישראל בשביל כולם עושה כך הבינו
ממעשה יוסף השתא שמו כתריהם סביב
ארונו וגם שרי מצרים הבינו זה:

*יג.

רש"י "ל"ו כתרים. י"ב נשיאים דישמעאל
וכ"ג אלופים נמנו בעשו וכו' וכתרו של
יוסף". והנה מה עם כתרים של בני קטורה
ומה עם מלכי כנען. ויש לומר דמלכי כנען לא
נמנו אתם כי לא הביאום כתרים כי הגיעו
למלחמה ממש כי מסורת בידם שינתנו בידי
בני יעקב וכשבאים שמא בא העת. ואם כן
בני קטורה למה נמנעו ואין כתריהם במנין
אלא שגם בענין מניעה לא הגיעו ממש אלא
כענין שחוק ולצנות ועסק גדול הגיעו גם כן
ולא להלחם ולא עם כתרים שמסמלים נמוסי
מלוכה כי לא הלכו למנוע ולהתדיין אלא
למנוע בתור שחוק והצטרפו משום עסק גדול
ולשמוע גידופים ולמשול משלים ובזיון אין
קצף וכו'. ועוד בני עשו בני ישמעאל ובני
קטורה לא קשורים ממש לביאת בני יעקב
לארץ כנען ואין זה ענין שלהם אלא באו
למנוע סתם וכדלעיל רק שעוד היה חילוק בין
בני עשו וישמעאל ובין בני קטורה וכדלעיל

ושמא משום שהראשונים שכנים לארץ
ישראל ולא כן בני קטורה:
*יג.

מאי שנא מעיקרא וכו'. ולא רק תמוה
שהתחלף סדר האחים אלא הוא הפוך
מהמושכל כי אם רצו לתת להם כבוד סתם
יתנום שהולכים לקבור את אבא ובחזרה
יקפידו על תפקידם. אלא הכא בהתחלה
הקפידו גם במקום בנים הקוברים את אביהם
ובחזרה לא וקשה. אלא כדאמר רבי יוחנן
שלמדו כבודן של ישראל. והאם לא ידעו את
גדולתן כל ברכת מצרים בשבילם ונסים
רבים סביבם אלא ידעו שגדולים המה וכגון
שמכבדים מדעים היום וכדומה אבל לבסוף
הכירו שתלויה בהם ממש שפע של העולם
וששורש שלהם בעולמות העליונים הרבה
יותר ממה שהם חשבו וידעו עד אז ונתנו להם
כבוד. כי לא שמתחילה לא האמינו בנסים
שעמם כל רגע ורגע אלא לא הבינו חשיבות
מעלתם וכשהבינו נתנו להם כבוד הראוי: